

צדיקים למטה, מתגבר הכח שלי על הכל. וכשלא נמצאים צדיקים, כביכול מתישים הכח שלמעלה, ומתגבר הכח של הדין הקשה.

בא ראה, בשעה שחטאו ישראל למטה, מה כתוב? ויבא עמלק וילחם עם ישראל. בא לקטרג הדין נגד הרחמים, שהכל נמצא למעלה ולמטה. ברפידים - ברפוי ידים, שרפו ידיהם מתורת הקדוש ברוך הוא, כפי שבארנו. אמר רבי יהודה, פעמים נלחם עמלק בישראל; פעם אחת פאן, ואחת שכתוב (במדבר יד) ויירד העמלקי והכנעני וגו'.

אמר רבי שמעון, למעלה ולמטה היה קטרוג של הקדוש ברוך הוא למעלה - כמו שנתבאר. למטה היה בקדוש-ברוך-הוא, שהיו לוקחים אנשים וגוזרים את הערלה (האות) של הרשם הקדוש, ולוקחים אותם וזורקים אותם למעלה ואומרים: קח לך מה שרצית! ועל כל פנים הכל היה של הקדוש ברוך הוא (הקבלה).

ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק. וכי מה ראה משה שסלק עצמו מהקרב הראשון שצוה הקדוש ברוך הוא? אלא משה, אשרי חלקו, שהתבונן וידע את עקר הדבר. אמר משה, אני אזמין עצמי לאותו קרב שלמעלה, ואתה יהושע הזמן עצמך לקרב שלמטה.

והינו מה שכתוב, והיה פאשר ירים משה ידו וגבר ישראל. ולכן סלק משה את עצמו מהקרב שלמטה, כדי להזדווג בקרב שלמעלה ויהיה נצחון על ידו.

אמר רבי שמעון, וכי קל הוא בעיניך הקרב הזה של עמלק? בא ראה, מיום שנברא העולם עד לאותו זמן, ומאותו זמן עד שיבא מלך המשיח, ואפלו בימי גוג ומגוג, לא ימצא פמוהו. לא

חילא דלעילא, ואתגבר חילא דדינא קשא. תא חזי, בשעתא דחבו ישראל לתתא, מה כתיב, ויבא עמלק וילחם עם ישראל, אתא לקטרגא דינא ברחמי. דכלא אשתכח לעילא ותתא. ברפידים: ברפוי ידים, דרפו ידיהון מאורייתא דקודשא בריך הוא, כמה דאוקימנא. אמר ר' יהודה, תרי זמני אגח קרבא עמלק בישראל, חד הכא. וחד דכתיב, (במדבר יד) ויירד העמלקי והכנעני וגו'.

אמר ר' שמעון, לעילא ותתא. קטרוגא דקודשא בריך הוא הוה, לעילא, כמה דאתמר. לתתא בקודשא בריך הוא הוה, דהוה נסבי לגברי, וגזרי לון ערלתא (ס"א אהא) דרשימא קדישא, ונטלי להו וארמו לון לעילא, ואמרי טול לך מה דאתרעית. ועל כל פנים דקודשא בריך הוא הוה כללא (ס"א קבלא).

ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק. (שמות יז) וכי מה חמא משה, דסליק גרמיה, מהאי קרבא קדמאה דקודשא בריך הוא פקיד. אלא משה זכאה חולקיה, דאסתפל וידע עקרא דמלה. אמר משה, אנא אזמין גרמי ליהווא קרבא דלעילא, ואנת יהושע זמין גרמך לקרבא דלתתא.

והיינו דכתיב, והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל: ישראל דלעילא. ובגין פך סליק משה גרמיה מקרבא דלתתא, בגין לאזדרזא בקרבא דלעילא, ויתנצח על ידו.

אמר ר' שמעון, וכי קלה היא בעיניך, קרבא דא דעמלק. תא חזי, מן יומא דאתברי עלמא, עד ההוא זמנא, ומההוא זמנא, עד

בשכיל החילות החזקים והרבים,
אלא משום שבכל הצדדים של
הקדוש ברוך הוא היה.

ויאמר משה אל יהושע, למה
ליהושע ולא לאחר, והרי באותו

זמן היה נער, שכתוב (שמות לג)
ויהושע בן נון נער, והיו בישראל
חזקים ממנו? אלא שמשה
התבונן בחכמה וידע. מה הוא
רצה? ראה את סמא"ל שהיה
יורד מהצד שלמעלה לסייע
לעמלק שלמטה. אמר משה,
ודאי נראה כאן קרב קשה.

יהושע באותו זמן נמצא בדרגה
יותר עליונה. אם תאמר שנמצא
באותו זמן בשכינה - לא כך!
שהרי במשה נלקחה ונאחזה.
נמצא שיהושע נאחז למטה
ממנה, ובמה? באותו מקום
שנקרא נע"ר.

והינו מה שאמר רבי יהודה, מה
זה שכתוב (ישעיה לג) עיניך תראינה
ירושלם נוה שאנן אהל בל יצען
בל יסע יתדותיו לנצח. ירושלם -
ירושלים שלמעלה, שנקראת
אהל בל יצען, שלא תמצא יותר
ללכת לגלות. וזהו סוד הכתוב
ויהושע בן נון נער. ודאי נער. לא
ימיש מתוף האהל, אותו שנקרא
אהל בל יצען. מלמד שבכל יום
ויום היה יונק מהשכינה כמו
אותו הנער שלמעלה, לא ימיש
מתוף האהל, ויונק ממנה תמיד.
כך נער זה שלמטה לא ימיש
מתוף האהל ויונק ממנה תמיד.
לבן, כשראה משה את סמא"ל
יורד לסייע לעמלק, אמר משה,
ודאי נער זה יקום כנגדו וישלט
עליו לנצח אותו. מיד - ויאמר
משה אל יהושע בחר לנו אנשים
וצא הלחם בעמלק. שלף הקרב

דייתי מלפא משיחא, ואפילו ביומי דגוג
ומגוג, לא ישתפח פותיה. לאו בגין חילין
תקיפין וסגיאיין, אלא בגין דבכל סטרין
דקודשא בריך הוא הוה.

ויאמר משה אל יהושע, אמאי ליהושע, ולא
לאחרא, והא בההוא זמנא רביא הוה,
דכתיב, (שמות לג) ויהושע בן נון נער, וכמה הו
בישראל תקיפין מניה. אלא משה בחכמתא
אסתפל וידע. מאי חמא. חמא לסמא"ל דהוה
נחית מסטרא דלעילא, לסייעא לעמלק
לתתא. אמר משה, ודאי קרבא הכא תקיפא
אתחזי.

יהושע בההוא זמנא בדרגא עלאה יתיר
אשתכח. אי תימא דבשכינתא
אשתכח בההוא זמנא לאו הכי, דהא במשה
אתנסיבת ואתאחדת, אשתכח יהושע
דאתאחד לתתא מינה. ובמה. אמר ר' שמעון,
בההוא אתר, דאתקרי נע"ר.

והינו דאמר רבי יהודה, מאי דכתיב, (ישעיה לג)
עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל
בל יצען בל יסע יתדותיו לנצח. ירושלם:
ירושלם דלעילא, דאקרי אהל בל יצען, דלא
ישתפח יתיר למהך בגלותא, ודא הוא רזא
דכתיב, ויהושע בן נון נער. נער ודאי. לא
ימיש מתוף האהל, ההוא דאקרי אהל בל
יצען. מלמד דבכל יומא ויומא, הוה יניק
משכינתא, כמה דההוא נער דלעילא, לא
ימיש מתוף האהל, ויניק מניה תדירא. כך
האי נער (דף ט"ו ע"א) דלתתא לא ימיש מתוף
האהל, ויניק מניה תדירא.

בגין כך, פד חמא משה, לסמא"ל, נחית
לסייעא לעמלק, אמר משה, ודאי האי

נער יקום לקבליה, וישלוט עליה, לנצחא ליה. מיד ויאמר משה אל